

Domů - Brontosauři

D A7 D
Vzpomínám si na náš dům,
G D A7 D
cítím vůni dřevěných plotů,
 A7 D
od zelených pahorků,
Emi A D A
naši táhnou proti skotům.

Už jsem skoro uměl číst,
když mi tátu hlína vzala
dodneška si nejsem jist,
jestli o něj stála.

Jednou když jsem na práh šláp,
stál tam kočár v stínu stromů,
v síni s mámou cizí chlap
a já musel z domu.

Na cestu mi vítr vál
otčím v sadě stromky sázel
farář co mě biřmoval,
ten mě vyprovázel.

Za lodí vlál ptačí křik,
malí kluci prkna drhnou,
jakýpak jsem námořník,
když mi oči vlhnou.

Svobodu si národ přál,
Mexikem se vojna valí,
já jim k tomu bubnoval
a tak mi metál dali.

Zlaťáků mám dneska dost,
velký dům a pole k tomu,
taky syna pro radost,
ale já chci domů.

Nevyrost jsem pro livrej,
nemám boty z hadích kůží,
ukážou mě orchidej,
já chci planou růží.

Pořád myslím na náš dům
cítím vůni dřevěných plotů,
prý se naši vraceji
z války proti skotům.

Nikdy už se nevrátím,
dětském sny mi z očí mizí,
pro ty doma to já vím,
pro ty bych byl cizí